

saa meget til Skade for den mandlige som for den kvindelige Halvdel af Samfundet.

Kvindens mangelfulde Uddannelse, hendes Afhængighed af Manden, hendes større legemlige Svaghed, alt dette maatte gøre en fordringsløs Beskedenhed og Ydmyghed til hendes bedste Smykke, og da man mente, at Selvfølelse ingenlunde kunde forenes med disse Egenskaber, saa blev det da til, at en sand Kvinde uden Klage burde finde sig i al Slags Hensynsløshed fra Mandens Side. Det ansaas som Bevis paa Ukvindelighed, naar hun vilde paatale sin Personligheds og sin Menneskeligheds Ret, og ikke ydmygt logre for den Fod, der stødte til hende.

Saaledes er da Begrebet »Kvindelighed« vokset frem paa Selvfølelsens Bekostning, og Opfattelsen har, trods al Hulhed og Falskhed, slaaget saa dybe Rødder, at den endnu bestaar i vore Dage, der ellers paa deres Fane har indskrevet Individernes Ret.

Det kan vistnok uden Uret siges, at denne Opfattelse af Kvindelighed særligt florerer her til Lands, og at den er lige saa fastgroet i Kvindernes som i Mændenes Forestillingskreds. Vi er saa moderne i mangt og meget, men i det Spørgsmaal er vi vist mindst et halvt Aarhundrede bagud, vi er, kort sagt, grumme gammeldags paa det Omraade.

I de sidste Aartier har Kvindesagen gjort store Fremskridt, ogsaa herhjemme, i Retning af Uddannelse og Arbejdsrettigheder, men Følelsen af Kvindens Værdighed som Menneske, hendes Selvfølelse, har ikke holdt Skridt med denne Udvikling.

Aldrig er Kvinden bleven mere lavt stillet end i vor hjemlige Literatur efter 70erne, og hidtil har ingen kvindelig Røst hævet sig derimod.

Det er endogsaa lykkedes Mænd at bibringe mange Kvinder den Opfattelse, at Anerkendelse af denne Formædelse er Bevis for Aandsudvikling og moderne Sans.

Den norske Literatur, Bjørnson, Ibsen, Lie og andre, har stillet sig anderledes i saa Henseende. Den har fremstillet Kvinder i mange forskellige Forhold og Belysninger, mens de danske Forfattere næsten udelukkende har behandlet hende som et erotisk Væsen, hvis Tilværelse er uden Interesse efter den korte Tid, da hun blomstrer Manden til Behag, et